

Niels Frederiksen.]

bestemt af helt andre økonomiske Forhold end de for Tiden herskende. Vi har ment, at Lovforslagene burde have et saadant Indhold, at de byder afgørende Sikkerhed for Dispositioner, saaledes som jeg før nævnte. Vi har ment det rigtigst at bygge Lovforslagene op paa en saadan Maade, at de ogsaa betyder Skattelettelse ind i Fremtiden for de Ejendomsskatter, der ogsaa under normale Forhold efter vor Opfattelse er urimelige.

Af Lovforslagenes Enkeltheder skal jeg kun anføre, at Forslaget om Fritagelse af Nybygninger for Ejendomsskyld til Staten kort og godt gaar ud paa, at alle Bygninger, der opføres efter 31. December 1926 og ikke er vederlagt Ejeren gennem Udbetaling af Brandforsikringssummer, er fritaget for Ejendomsskyld til Staten, og det andet Lovforslag gaar ud paa Fritagelse af Nybygninger for kommunal Ejendomsskyld. Der er enkelte Bestemmelser, jeg ganske kort skal gøre Rede for.

§ 1 indeholder den Bestemmelse, at samtlige Nybygninger, der opføres efter 31. December 1926, fritages for Ejendomsskyld til Kommunen, og saa gives der i § 2 Kommunalbestyrelsen en Bemyndigelse til at fritage for Ejendomsskyld alle de Bygninger, som er opført mellem 1. Juni 1916 og 31. December 1926. Denne Bestemmelse er indsat for at give Kommunalbestyrelserne Lejlighed til at fritage for den tyngende Ejendomsskat en Række indenfor Kommunen opførte Bygninger, som er opført i den dyre Tid, og hvor Skattetrykket maa virke meget generende, urimeligt og uretfærdigt.

I § 3 indeholdes den Bestemmelse, at Kommunerne ogsaa faar Bemyndigelse til at sætte en Begrænsning for Fritagelsen for Ejendomsskyld op til 25 000 Kr. for hver Bygning og, naar det er en Bygning, hvori der er flere Lejligheder, en Begrænsning paa indtil 8 000 Kr. for hver Beboelsesejlighed.

Disse Bestemmelser er saa enkle og klare, at de ikke behøver yderligere Motivering, og jeg skal udtale Haabet om, at man under den Realitetsbehandling, som Lovforslagene sikkert vil faa i det kommende Udvalg, kan opnaa Forstaaelse indenfor Rigsdagen om, at vi her i Virkeligheden staar overfor et Spørgsmaal om Skattelettelser, som er haardt tiltrængt baade for Erhvervslevets Skyld og for Retfærdigheds Skyld. Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom paa, at naar Ejendomsskatterne ellers interesserer saa stærkt, og der saa ofte fra forskellige Sider fremføres

Ønsker om Lettelser af Ejendomsskatterne baade til Stat og Kommune, saa foreligger der her et rationelt og berettiget Forslag om Lettelse af den Del af Ejendomsskatterne, som hemmer og tynger allermost i Øjeblikket.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale disse Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Kragh): Der er kun forløbet nogle faa Maaneder, siden vi sidste Gang havde disse Lovforslag til Behandling i dette høje Ting. Den 3. Maj i Aar drøftedes Lovforslagene her, og jeg havde da Lejlighed til udførligt at udtale mig om dem og om Regeringens Stilling til dem. Der er siden da ikke fremkommet noget som helst nyt i Sagen, og da der heller ikke i de ærede Ordføreres Udtalelser er fremført nye Synspunkter eller fremdraget nye Momenter til Belysning af Sagen, vil det høje Ting sikkert forstaa, at jeg i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt finder Anledning til at fordybe mig stærkt i Sagen, end mindre til at gentage de Udtalelser, som jeg for faa Maaneder siden fremsatte i dette høje Ting.

De to af det radikale Venstre stillede Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nu har anbefalet, er jo langt mere vidtgaaende end det af det ærede Medlem Hr. Hauge anbefalede socialdemokratiske Lovforslag, idet de Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har stillet paa sit Partis Vegne, i Virkeligheden betyder, at vi skulde skride til dybtgaaende Ændringer i den Lovgivning om Ejendomsskatter til Kommunerne, som gennemførtes den 31. Marts 1926, og som altsaa faktisk kun er ca. 1½ Aar gammel og endda har virket i væsentlig kortere Tid. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa de principielle Overvejelser, som kan føre en til det Resultat at ønske enhver Bygningsbeskatning bort; det har vi drøftet saa tidt her i dette høje Ting. Det ærede Medlem ved, at ligesom der findes Ildtilbedere af den Tanke, saaledes findes der meget skarpe Modstandere af den, og det ærede Medlem ved særdeles vel, at jeg i mine Betragtninger af disse Forhold søger at skifte Sol og Vind lige mellem Opfattelserne og meget vel kunde tænke mig en Udvikling paa dette Omraade, som førte videre, i hvert Fald for visse Bygningstyper, end vi er naaet til ved Lovgivningen af 31. Marts 1926. Men jeg sagde til det ærede Medlem den 3. Maj, og jeg vil gentage det her, at der maa